

LECTIO DIVINA SEGÉDANYAG

a szentmise evangéliumi szakaszához

Lk 10,1-12.17-20

Évközi 14. vasárnap („C” év)

Úgy küldelek titeket, mint bárányokat a farkasok közé

PÉCSI EGYHÁZMEGYE
„REMÉNYT ÉS JÖVŐT ADOK NEKTEK”
(JEREMIÁS 29,11)

+ EVANGÉLIUM Szent Lukács könyvéből

Úgy küldelek titeket, mint bárányokat a farkasok közé

Az apostolok kiválasztása után Jézus kiválasztott más hetvenkét tanítványt, és elküldte őket kettesével maga előtt minden városba és helységbe, ahová menni szándékozott.

Így szólt hozzájuk: „Az aratnivaló sok, de a munkás kevés. Kérjétek hát az aratás Urát, küldjön munkásokat aratásába.

Menjetek! Úgy küldelek titeket, mint bárányokat a farkasok közé. Ne vigyetek magatokkal se erszényt, se tarisznyát, se sarut. Az úton senkit se köszöntsetek.

Ha betértek egy házba, először is ezt mondjátok: Békesség e háznak! Ha békesség fia lakik ott, rászáll a ti békességetek, ha nem, visszaszáll rátok. Maradjatok ugyanabban a házban, és azt egyétek és igyátok, amijük van. Mert méltó a munkás a maga bérére. Ne járjatok házról házra.

Ha egy városba érkeztek, és szívesen látnak titeket, egyétek, amit elétek adnak. Gyógyítsátok meg ott a betegeket, és hirdessétek: Elérkezett hozzátok az Isten országa!

De ha betértek valamelyik városba, és nem látnak titeket szívesen, menjetek ki az utcára, és mondjátok: Még a port is lerázzuk, ami városotokban a lábunkra tapadt, de tudjátok meg: Elérkezett hozzátok az Isten országa. Bizony mondom nektek: Szodomának könnyebb sorsa lesz azon a napon, mint ennek a városnak.”

A hetvenkét tanítvány nagy örömmel tért vissza. „Uram – mondták –, a te nevedre még a gonosz lelkek is engedelmeskedtek nekünk.” Ő így válaszolt: „Láttam a sátánt: mint a villám, úgy bukott le az égből. Hatalmat adtam nektek, hogy kígyókon és skorpiókon járjatok, hogy minden ellenséges erőn úrrá legyetek: Semmi sem fog ártani nektek.

Mindazonáltal ne annak örüljétek, hogy a gonosz lelkek engedelmeskedtek nektek. Inkább annak örüljétek, hogy nevetek föl van írva a mennyben.”

1. LECTIO – OLVASÁS

1.1. GÖRÖG SZÖVEG SZÓ SZERINTI FORDÍTÁSA

¹ Μετὰ δὲ ταῦτα ἀνέδειξεν ὁ κύριος καὶ ἐτέρους ἑβδομήκοντα (δύο) καὶ **ἀπέστειλεν** αὐτοὺς ἀνὰ δύο δύο πρὸ προσώπου αὐτοῦ εἰς πᾶσαν πόλιν καὶ τόπον οὗ ἤμελλεν αὐτοὺς ἔρχεσθαι.

Ezek után pedig kinevezett az Úr másik hetven(kettőt), és elküldte őket kettesével az ő arca előtt minden városba és helyre, ahová ő szándékozott menni.

² ἔλεγεν δὲ πρὸς αὐτοὺς· Ὁ μὲν θερισμὸς πολὺς, οἱ δὲ ἔργатаὶ ὀλίγοι· δεήθητε οὖν τοῦ κυρίου τοῦ θερισμοῦ ὅπως ἔργατας ἐκβάλη εἰς τὸν θερισμὸν αὐτοῦ.

Mondta pedig nekik: „Az aratnivaló sok, de a munkások kevesen (vannak): kérjétek tehát az aratás Urát, hogy küldjön ki munkásokat az aratásába.

³ ὑπάγετε· ἰδοὺ ἀποστέλλω ὑμᾶς ὡς ἄρνας ἐν μέσῳ λύκων.

Menjetek el: Íme, úgy küldelek titeket, mint bárányokat a farkasok közé.

⁴ μὴ βαστάζετε βαλλάντιον, μὴ πήραν, μὴ ὑποδήματα, καὶ μηδὲνα κατὰ τὴν ὁδὸν ἀσπάσθητε.

Ne viseljétek erszényt, se batyut, se sarut, és az úton senkit se köszöntsetek.

⁵ εἰς ἣν δ’ ἂν εἰσέλθητε οἰκίαν πρῶτον λέγετε· Εἰρήνη τῷ οἴκῳ τούτῳ.

Amelyik házba pedig bementek, először mondjátok: „Béke ennek a háznak!”

⁶ καὶ ἐὰν ἢ ἐκεῖ υἱὸς εἰρήνης, ἐπαναπαήσεται ἐπ’ αὐτὸν ἡ εἰρήνη ὑμῶν· εἰ δὲ μήγε, ἐφ’ ὑμᾶς ἀνακάμψει.

És ha ott béke fia van, rajta fog nyugodni a békétek, ha pedig nem, akkor vissza fog szállni rátok.

⁷ ἐν αὐτῇ δὲ τῇ οἰκίᾳ μένετε, ἐσθίοντες καὶ πίνοντες τὰ παρ’ αὐτῶν· ἄξιός γάρ ὁ ἐργάτης τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ. μὴ μεταβαίνετε ἐξ οἰκίας εἰς οἰκίαν.

Abban a házban pedig maradjatok, és egyétek s igyátok, ami tőlük van: méltó ugyanis a munkás a bérére. Ne járkáljatok házról házra!

⁸ καὶ εἰς ἣν ἂν πόλιν εἰσέρχησθε καὶ δέχωνται ὑμᾶς, ἐσθίετε τὰ παρατιθέμενα ὑμῖν,

És amelyik városba bementek, és befogadnak titeket, egyétek azt, amit elétek adnak,

⁹ καὶ θεραπεύετε τοὺς ἐν αὐτῇ ἀσθενεῖς, καὶ λέγετε αὐτοῖς Ἥγγικεν ἐφ’ ὑμᾶς ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ.

és gyógyítsátok meg abban (a városban) a betegeket, és mondjátok nekik: „Elközelgett hozzátok az Isten királysága.”

¹⁰ εἰς ἣν δ’ ἂν πόλιν εἰσέλθῃτε καὶ μὴ δέχωνται ὑμᾶς, ἐξελθόντες εἰς τὰς πλατείας αὐτῆς εἵπατε·

Amelyik városba pedig, ha bementek, és nem fogadnak be titeket, kimenve a széles útjaira mondjátok:

¹¹ Καὶ τὸν κονιορτὸν τὸν κολληθέντα ἡμῖν ἐκ τῆς πόλεως ὑμῶν εἰς τοὺς πόδας ἀπομασσόμεθα ὑμῖν· πλὴν τοῦτο γινώσκετε ὅτι ἤγγικεν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ.

„A városotokból nekünk a lábra odatapadt port is letöröljük nektek: viszont tudjátok meg azt, hogy elközelgett az Isten királysága.”

¹² λέγω ὑμῖν ὅτι Σοδόμοις ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀνεκτότερον ἔσται ἢ τῇ πόλει ἐκείνῃ.

Mondom nektek, hogy a szodomaiaknak azon a napon elviselhetőbb (dolga) lesz, mint annak a városnak.”

(...)

¹⁷ Ὑπέστρεψαν δὲ οἱ ἐβδομήκοντα (δύο) μετὰ χαρᾶς λέγοντες· Κύριε, καὶ τὰ δαιμόνια ὑποτάσσεται ἡμῖν ἐν τῷ ὀνόματί σου.

A hetven(kettő) pedig visszatért örömmel mondva: „Uram, a démonok is engedelmeskednek nekünk a nevedben.”

¹⁸ εἶπεν δὲ αὐτοῖς· Ἐθεώρουν τὸν Σατανᾶν ὡς ἀστραπὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πεσόντα.

Mondta pedig nekik: „Láttam a sátánt, mint villámot az égből, lebukni.

¹⁹ ἰδοὺ δέδωκα ὑμῖν τὴν ἐξουσίαν τοῦ πατεῖν ἐπάνω ὄφρων καὶ σκορπίων, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν τοῦ ἐχθροῦ, καὶ οὐδὲν ὑμᾶς οὐ μὴ ἀδικήσῃ.

Íme, hatalmat adtam nektek, hogy kígyókon és skorpiókon járkáljatok (tapossatok), és az ellenség minden ereje felett, és semmiképpen sem árt nektek.

²⁰ πλὴν ἐν τούτῳ μὴ χαίρετε ὅτι τὰ πνεύματα ὑμῖν ὑποτάσσεται, χαίρετε δὲ ὅτι τὰ ὀνόματα ὑμῶν ἐγγέγραπται ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Viszont ne amiatt örüljete, hogy a lelkek engedelmeskednek nektek, de örüljete, hogy a nevetek fel van írva a mennyekben.”

1.2. NOVA VULGATA ÉS MAGYAR FORDÍTÁSOK

NOVA VULGATA

Szent István Társulat fordítása

Szent Jeromos Katolikus Bibliatársulat fordítása

Békés-Dalos Újszövetségi Szentírás

Károli Gáspár revideált fordítása

Simon Tamás László O.S.B. Újszövetség-fordítása

¹ POST HAEC AUTEM DESIGNAVIT DOMINUS ALIOS SEPTUAGINTA DUOS ET MISIT ILLOS BINOS ANTE FACIEM SUAM IN OMNEM CIVITATEM ET LOCUM, QUO ERAT IPSE VENTURUS.

¹ Ezek után az Úr kiválasztott más hetvenkettőt, és elküldte őket kettesével maga előtt minden városba és helységbe, ahová menni készült.

¹ Ezek után az Úr kiválasztott más hetvenkettőt, és elküldte őket kettesével maga előtt minden városba és helységbe, ahova menni készült.

¹ ***Ezután az Úr más hetvenkét tanítványt választott ki és kettenként maga előtt küldte őket azokba a városokba és falvakba, ahová készült.***

¹ *Ezek után pedig rendele az Úr másokat is, hetvenet, és elküldé azokat kettőnként az ő orczája előtt, minden városba és helyre, a hová ő menendő vala.*

¹ Ezek után az Úr kijelölt másik hetvenkét tanítványt, és elküldte őket maga előtt kettesével minden városba és helységbe, ahova menni szándékozott.

² ET DICEBAT ILLIS: “MESSIS QUIDEM MULTA, OPERARII AUTEM PAUCI; ROGATE ERGO DOMINUM MESSIS, UT MITTAT OPERARIOS IN MESSEM SUAM.

² **Így szólt hozzájuk: "Az aratnivaló sok, de a munkás kevés. Kérjétek hát az aratás urát, küldjön munkásokat az aratásra.**

² Azt mondta nekik: »Az aratnivaló sok, de a munkás kevés. Kérjétek azért az aratás Urát, küldjön munkásokat az aratásába.

² ***Így szólt hozzájuk: „Az aratnivaló sok, de a munkás kevés. Kérjétek az aratás urát, küldjön munkásokat aratásába.***

² *Monda azért nekik: Az aratni való sok, de a munkás kevés; kérjétek azért az aratásnak Urát, hogy küldjön munkásokat az ő aratásába.*

² Így szólt hozzájuk: – Az aratnivaló sok, a munkás kevés. Kérjétek hát az aratás Urát, hogy küldjön munkásokat aratásába!

³ ITE; ECCE EGO MITTO VOS SICUT AGNOS INTER LUPOS.

³ **Menjetek! Úgy küldelek benneteket, mint bárányokat a farkasok közé.**

³ Menjetek! Íme, úgy küldelek titeket, mint bárányokat a farkasok közé.

³ **Menjetek! Úgy küldelek titeket, mint bárányokat a farkasok közé.**

³ *Menjetek el: Ímé én elbocsátlak titeket, mint bárányokat a farkasok közé.*

³ Menjetek! Íme, úgy küldelek benneteket, mint bárányokat a farkasok közé.

⁴ NOLITE PORTARE SACCULUM NEQUE PERAM NEQUE CALCEAMENTA ET NEMINEM PER VIAM SALUTAVERITIS.

⁴ **Ne vigyetek magatokkal erszényt, se tarisznyát, se sarut. Az úton senkit ne üdvözljétek.**

⁴ Ne vigyetek erszényt, se tarisznyát, se sarut, és az úton senkit se köszöntsetek.

⁴ ***Ne hordjatok erszényt, se tarisznyát, se sarut. Útközben senkit se köszöntsetek.***

⁴ *Ne hordozzatok erszényt, se táskát, se sarut; és az úton senkit ne köszöntsetek.*

⁴ Ne vigyetek magatokkal se erszényt, se tarisznyát, se sarut! Útközben senkit se köszöntsetek!

⁵ IN QUAMCUMQUE DOMUM INTRAVERITIS, PRIMUM DICITE: “PAX HUIC DOMUI”.

⁵ **Ha betértek egy házba, először ezt mondjátok: Békesség e háznak!**

⁵ Ha valamelyik házba bementek, először ezt mondjátok: ‘Békesség e háznak!’

⁵ ***Ha betértek egy házba, először is azt mondjátok: békesség e háznak!***

⁵ *Valamely házba bementek, először ezt mondjátok: Békesség e háznak!*

⁵ Amikor beléptek egy házba, először ezt mondjátok: „Békesség e háznak!”

⁶ ET SI IBI FUERIT FILIUS PACIS, REQUIESCET SUPER ILLAM PAX VESTRA; SIN AUTEM, AD VOS REVERTETUR.

⁶ **Ha békesség fia lakik ott, rászáll békességetek, ha nem, visszaszáll rátok.**

⁶ Ha a békesség fia lakik ott, rászáll a ti békességetek; ha pedig nem, visszaszáll rátok.

⁶ ***Ha békesség fia lakik ott, rászáll a ti békességetek, ha nem, visszaszáll rátok.***

⁶ *És ha lesz ott valaki békességnak fia, a ti békességetek azon marad; ha nem, ti reátok tér vissza.*

⁶ Ha a béke fia lakik ott, rászáll békétek, ha nem, visszaszáll rátok.

⁷ IN EADEM AUTEM DOMO MANETE EDENTES ET BIBENTES, QUAE APUD ILLOS SUNT: DIGNUS ENIM EST OPERARIUS MERCEDE SUA. NOLITE TRANSIRE DE DOMO IN DOMUM.

⁷ **Maradjatok ott abban a házban, és azt egyétek és igyátok, amijük van. Mert a munkás megérdemli a maga bérét. Ne járjatok házról házra.**

⁷ Maradjatok ugyanabban a házban, egyétek és igyátok, amijük van, mert méltó a munkás a maga bérére. Ne járjatok házról házra.

⁷ ***Maradjatok ugyanabban a házban és egyétek-igyátok, amijük van. Megérdemli a munkás a maga bérét. Ne járjatok házról házra.***

⁷ *Ugyanazon házban maradjatok pedig, azt evén és iván, a mit ők adnak: mert méltó a munkás az ő jutalmára. Ne járjatok házról-házra.*

⁷ Maradjatok ugyanabban a házban! Egyétek és igyátok, amit adnak, mert méltó a munkás a maga bérére! Ne járjatok házról házra!

⁸ ET IN QUAMCUMQUE CIVITATEM INTRAVERITIS, ET SUSCEPERINT VOS, MANDUCATE, QUAE APPONUNTUR VOBIS,

⁸ **Ha egy városba érkeztek és szívesen látnak titeket, egyétek, amit elétek adnak.**

⁸ Ha valamelyik városba betértek, és ott befogadnak titeket, egyétek, amit elétek tesznek.

⁸ ***Ha betértek egy városba és ott befogadnak titeket, egyétek, amit elétek tesznek.***

⁸ *És valamely városba bementek, és befogadnak titeket, azt egyétek, a mit előtökbe adnak:*

⁸ Ha bementek egy városba, és befogadnak titeket, egyétek, amit elétek tesznek!

⁹ ET CURATE INFIRMOS, QUI IN ILLA SUNT, ET DICITE ILLIS: “APPROPINQUAVIT IN VOS REGNUM DEI”.

⁹ **Gyógyítsátok meg ott a betegeket s hirdessétek: Közel van hozzátok az Isten országa!**

⁹ Gyógyítsátok meg az ott lévő betegeket, és mondjátok nekik: ‘Elközelgett hozzátok az Isten országa.’

⁹ ***Gyógyítsátok meg az ottani betegeket és hirdessétek: közel van hozzátok Isten országa.***

⁹ *És gyógyítsátok a betegeket, a kik ott lesznek, és mondjátok nekik: Elközelített hozzátok az Isten országa.*

⁹ Gyógyítsátok az ott lévő betegeket, és mondjátok nekik: „Elérkezett hozzátok Isten országa.”

¹⁰ IN QUAMCUMQUE CIVITATEM INTRAVERITIS, ET NON RECEPERINT VOS, EXEUNTES IN PLATEAS EIUS DICITE:

¹⁰ **De ha betértek valamelyik városba és nem látnak titeket szívesen, menjetek ki az utcára és mondjátok:**

¹⁰ Ha pedig egy városba betértek, és nem fogadnak be titeket, menjetek ki az utcára, és mondjátok:

¹⁰ ***Ha pedig betértek egy városba és ott nem fogadnak be titeket, menjetek ki az utcára és mondjátok:***

¹⁰ *Valamely városba pedig bementek, és titeket be nem fogadnak, annak utcáira kimenvén, ezt mondjátok:*

¹⁰ Ha pedig bementek egy városba, és nem fogadnak be titeket, menjetek ki az utcára, és mondjátok:

¹¹ “ETIAM PULVEREM, QUI ADHAESIT NOBIS AD PEDES DE CIVITATE VESTRA, EXTERGIMUS IN VOS; TAMEN HOC SCITOTE, QUIA APPROPINQUAVIT REGNUM DEI”.

¹¹ **Még a port is lerázzuk, ami városotokban a lábunkra tapadt, de azért tudjátok meg: Közel van az Isten országa.**

¹¹ ‘Még a port is lerázzuk nektek, amely a ti városotokban lábainkra tapadt; tudjátok meg azonban, hogy elközelgett az Isten országa.’

¹¹ ***még a port is lerázzuk rátok, amely várostokban ránk tapadt, de tudjátok meg: közel van Isten országa.***

¹¹ *Még a port is, a mely reánk ragadt a ti várostokból, itt köztetek letöröljük; mindazáltal ez legyen tudtotokra, hogy az Isten országa elközelített hozzátok.*

¹¹ „Letöröljük még a port is, ami városotokból lábunkra tapadt! De tudjátok meg, közel van Isten országa!”

¹² DICO VOBIS QUIA SODOMIS IN DIE ILLA REMISSIUS ERIT QUAM ILLI CIVITATI.

¹² **Bizony mondom nektek: Szodoma sorsa könnyebb lesz azon a napon, mint azé a városé.**

¹² Mondom nektek: Szodomának könnyebb lesz a sorsa azon a napon, mint annak a városnak.

¹² ***Mondom nektek: Szodomának könnyebb sorsa lesz azon a napon, amint annak a városnak.***

¹² *Mondom pedig néktek, hogy a Sodomabeliek állapota tűrhetőbb lesz ama napon, hogynem azé a városé.*

¹² Mondom nektek: Szodomának elviselhetőbb sorsa lesz azon a napon, mint annak a városnak.

(...)

¹⁷ REVERSI SUNT AUTEM SEPTUAGINTA DUO CUM GAUDIO DICENTES: “DOMINE, ETIAM DAEMONIA SUBICIUNTUR NOBIS IN NOMINE TUO!”.

¹⁷ **A hetvenkét tanítvány nagy örömmel tért vissza. "Uram - mondták -, nevedre még a gonosz lelkek is engedelmeskedtek nekünk."**

¹⁷ Amikor a hetvenkettő visszatért, örömmel mondták: »Uram! Még az ördögök is engedelmeskednek nekünk a te nevedben!«

¹⁷ ***A hetvenkét tanítvány nagy örömmel tért vissza: „Uram, mondták, a te nevedre még az ördögök is engedelmeskednek nekünk.”***

¹⁷ *Visszatéरे pedig a hetven tanítvány örömmel, mondván: Uram, még az ördögök is engedelmeskednek nekünk a te neved által!*

¹⁷ A hetvenkét tanítvány örvendezve tért vissza: – Uram, még a démonok is engedelmeskednek nekünk a te nevedre!

¹⁸ ET AIT ILLIS: “VIDEBAM SATANAM SICUT FULGUR DE CAELO CADENTEM.

¹⁸ **Így válaszolt nekik: "Láttam a sátánt: mint a villám, úgy bukott le az égből.**

¹⁸ Ő azt felelte nekik: »Láttam a sátánt: mint a villám, úgy zuhant le az égből.

¹⁸ ***Ő így válaszolt: „Láttam a sátánt: mint villám bukott le az égből.***

¹⁸ *Ő pedig monda nekik: Látám a Sátánt, mint a villámlást lehullani az égből.*

¹⁸ Ő pedig ezt mondta nekik: – Láttam a Sátánt villámként lezuhanni az égből.

¹⁹ ECCE DEDI VOBIS POTESTATEM CALCANDI SUPRA SERPENTES ET SCORPIONES ET SUPRA OMNEM VIRTUTEM INIMICI; ET NIHIL VOBIS NOCEBIT.

¹⁹ **Hatalmat adtam nektek, hogy kígyókon és skorpiókon járjatok, hogy minden ellenséges erőn úrrá legyetek. Nem fog ártani nektek semmi.**

¹⁹ Íme, hatalmat adtam nektek, hogy kígyókon és skorpiókon járjatok, s minden ellenséges hatalmon, és semmi sem fog ártani nektek.

¹⁹ ***Hatalmat adtam nektek, hogy kígyókon és skorpiókon járjatok, hatalmat adtam nektek minden ellenséges erő fölött: semmi sem fog ártani nektek.***

¹⁹ *Ímé adok néktek hatalmat, hogy a kígyókon és skorpiókon tapodjatok, és az ellenségnek minden erején; és semmi nem árthat néktek.*

¹⁹ Íme, hatalmat adtam nektek, hogy kígyókon, skorpiókon tapodjatok, és az ellenség minden erején, és semmi sem árthat nektek.

²⁰ VERUMTAMEN IN HOC NOLITE GAUDERE, QUIA SPIRITUS VOBIS SUBICIUNTUR; GAUDETE AUTEM QUOD NOMINA VESTRA SCRIPTA SUNT IN CAELIS”.

²⁰ **De mégse annak örüljete, hogy a gonosz lelkek engedelmeskednek nektek, inkább annak örüljete, hogy nevetek föl van írva a mennyben."**

²⁰ De ne annak örüljete, hogy a lelkek engedelmeskednek nektek, hanem annak örüljete, hogy nevetek fel van írva a mennyekben.»

²⁰ ***Mégse annak örüljete, hogy a gonosz lelkek engedelmeskednek nektek, hanem annak, hogy nevetek föl van jegyezve a mennyben.”***

²⁰ De azon ne örüljete, hogy a lelkek néktek engednek; hanem inkább azon örüljete, hogy a ti neveitek fel vannak írva a mennyben.

²⁰ De ne annak örüljete, hogy a lelkek engedelmeskednek nektek, hanem inkább annak örüljete, hogy a nevetek fel van írva a mennyben!

1.3. BEHATÁROLÁS

Lukács a tizenkét apostol szétküldésének és örömteli visszatérésének az elbeszélése után (Lk 9,1-6.10), beszámol a hetven(két) tanítvány missziós küldetéséről, illetve Jézushoz való visszatéréséről s lelkes beszámolójáról (Lk 10,1-12.17-20). Az utóbbi szakasz két részlete közé még beékelődik a megátalkodott városokról szóló beszéd (Lk 10,13-16). Így az általunk vizsgált epizód a Lk 10,1-12.17-20 versek között helyezkedik el.

1.4. SZÓ SZERINTI ÜZENET

Az evangélista hangsúlyozza, hogy

- Jézus kiterjeszti a küldöttek körét: nemcsak az apostolokat, hanem a hetven(két) tanítványt is küldi az evangélium hirdetésére. Ez jelzi, hogy a misszió mindenkinek a feladata az Egyházban.
- Jézus örömhírének a lényege, hogy Isten uralma közel van. Az Úr velünk van. Ennek jelei a gyógyulások, továbbá a démonok és a sátán feletti győzelem.
- Az örömhírt minden ember számára hirdetni kell, de mindenki szabadon válaszol e meghívásra. Utána viszont az embernek vállalnia kell döntésének a következményét.
- A tanítványok fáradozásuk, küzdelmük során számíthatnak a Mester támogatására. Illetve az a nagy remény lebeg szemük előtt, hogy a mennyország öröme vár rájuk.
- Jézus figyelmesen meghallgatja tanítványainak a beszámolóját, s továbbra is türelmesen és gyengéden tanítja őket.

1.5. KULCSSZAVAK RÖVID ELEMZÉSE

ἀπεστελεν (ápesztejlen): elküld, kiküld (Lk 10,1)

Gyakran előfordul ez a szó a Lukács-evangéliumban:

- Isten elküldi Gábor angyalt Zakariáshoz, majd Máriához, hogy jó hírt vigyen nekik: János, illetve Jézus születése kapcsán (Lk 1,19.26).

– Isten küldi Jézust, hogy örömhírt vigyen a szegényeknek és szabadulást a foglyoknak (Lk 4,18), hogy hirdesse Isten királyságát (Lk 4,43). Vagyis Jézust az Atya küldi (Lk 9,48; Lk 10,16).

– Keresztelő János követeket küld Jézushoz, hogy ő-e az, akinek el kell jönnie (Lk 7,20). A kafarnaumi százados zsidó véneket küld a Mesterhez, hogy gyógyítsa meg szolgáját (Lk 7,3). Továbbá egyesek cselvetőket küldenek Jézushoz, hogy próbára tegyék (Lk 20,20).

– Isten küldött prófétákat és küldötteket a zsidó nép számára (Lk 11,49; Lk 13,34). Illetve Jézus Keresztelő Jánosról mint Isten által előtte elküldött követről beszél (Lk 7,27; Mal 3,1).

– Egyes példabeszédekben is megjelenik ez a szó (Lk 14,17.32; Lk 19,14; Lk 20,10).

– Jézus küldi az apostolokat, a tanítványokat, hogy hirdessék az Isten királyságát, s gyógyítsanak (Lk 9,2; Lk 10,1.3; Lk 22,35), illetve, hogy készítsék elő neki a szállást (Lk 9,52), a szamarat a Jeruzsálembe való bevonuláshoz (Lk 19,29.32). Továbbá a Mester elküldi Pétert és Jánost, hogy készítsék elő a termet a húsvéti vacsorához (Lk 22,8).

– Végül a feltámadt Jézus Krisztus megígéri, hogy elküldi az apostolokra az Atya megígért ajándékát, vagyis a Szentlelket (Lk 24,49).

Mindezek az igehelyek egy „küldés-láncolatot” mutatnak, amely kifejezi, hogy az esetek többségében szoros és bensőséges kapcsolat van küldő és küldött között. A küldött a küldetés során azt képviseli, aki küldte őt. A tanítványok az őket küldő Jézus erejében és a Szentlélekben bátran bízhatnak, s tevékenységük által még személyesebb és mélyebb barátságba kerülhetnek az Úrral.

ἐγγράπται (*engegráptáj*): felírni, beírni (Lk 10,20)

Ez a szó csak itt fordul elő az evangéliumokban. Kifejezi ezáltal sajátos módon, hogy a tanítványok neve fel van írva, be van jegyezve a mennyben, ami azt a reményt erősíti meg, hogy van mennyország. Aki egységben marad az Úrral, s megteszi azt, amire a Mester kéri, küldi őt, az eljut az örök élet boldogságába.

1.6. KONTEXTUÁLIS – KÁNONI PÁRHUZAMOK

Párhuzamok Lukács evangéliumán belül

Lk 9,1–6 Összehívta a tizenkettőt, erőt és hatalmat adott nekik az ördögök fölött és a betegségek gyógyítására. Aztán elküldte őket, hogy hirdessék az Isten országát és gyógyítsák meg a betegeket. „Semmit se vigyetek az útra – hagyta meg nekik –, se botot, se tarisznyát, se kenyeret, se pénzt, se egy váltás ruhát. Ha egy házba betértek, ott szálljatok meg és onnét induljatok tovább. Ha valahol nem fogadnak be benneteket, hagyjátok ott a várost, és még a port is rázzátok le lábatokról ellenük tanúságul.” Útra

keltek hát, bejárták a falvakat, mindenütt hirdették az evangéliumot és gyógyították a betegeket.

Lk 9,10a Az apostolok visszatértek, s mindenről beszámoltak neki.

Lk 9,49 János vette át a szót: „Mester – mondta –, láttunk egy embert, aki ördögöket űzött a nevedben, de megtiltottuk neki, mert nem követ téged velünk.”

Lk 22,35 Aztán tovább beszélt hozzájuk: „Amikor elküldtelek benneteket erszény, tarisznya és saru nélkül, szenvedtetek-e hiányt valamiben?” „Semmiben” – felelték.”

Szinoptikus és jánosi párhuzamok

Mt 3,2 és így prédikált: „Tartsatok bűnbánatot, mert közel van a mennyek országa!”

Mt 9,37-38 Az aratnivaló sok, de a munkás kevés” – mondta akkor tanítványainak. – „Kérjétek hát az aratás urát, küldjön munkásokat az aratáshoz.”

Mt 10,7-16 Menjetek és hirdessétek: Közel van a mennyek országa! Betegeket gyógyítsatok meg, halottakat támasszatok fel, leprásokat tisztítsatok meg, ördögöket űzzetek ki! Ingyen kaptátok, ingyen is adjátok. Övetekbe ne szerezzetek se arany-, se ezüst-, se rézpénzt! Ne vigyetek magatokkal az útra tarisznyát, se két ruhát, se sarut, se botot! A munkás ugyanis megérdemli a bérét. Ha egy városba vagy faluba betértek, érdeklődjétek, hogy ki az, aki méltó és maradjatok nála, míg tovább nem mentek! Amikor házába léptek, köszöntsétek! Ha méltó rá az a ház, rászáll békétek, ha nem, békétek viasszál rátok. Ha valaki nem fogad be benneteket, sem nem hallgat szavatokra, hagyjátok ott a házat, sőt a várost is, és még a port is rázzátok le a lábatokról! Bizony mondom nektek: Szodoma és Gomorra földjének tűrhetőbb lesz a sorsa az ítélet napján, mint annak a városnak! Nézzétek, úgy küldelek titeket, mint bárányokat a farkasok közé! Legyetek tehát okosak, mint a kígyók, és egyszerűek, mint a galambok!”

Mt 11,24 De mondom nektek: Szodoma földjének elviselhetőbb lesz a sorsa az ítélet napján, mint neked.

Mk 6,8-11 Meghagyta nekik, hogy az útra ne vigyenek semmit, csak vándorbotot; sem kenyeret, sem tarisznyát, sem pénzt az övükben. Sarut kössenek, de két ruhadarabot ne vegyenek magukra. Azután folytatta: „Ha valahol betértek egy házba, maradjatok ott addig, amíg utatokat nem folytathatjátok. Ha valamely helységben nem fogadnak be, és nem hallgatnak meg titeket, menjetek el onnét, s még a port is rázzátok le lábatokról, tanúbizonyságul ellenük.”

Mk 16,17-18 Akik hisznek, azokat ezek a jelek fogják kísérni: Nevemben ördögöt űznek, új nyelveken beszélnek, kígyókat vehetnek kezükbe, és ha valami mérget isznak, nem árt nekik, ha pedig betegekre teszik a kezüket, azok meggyógyulnak.

Jn 4,38 Nos, azért küldtelek benneteket, hogy learassátok, amit nem ti munkáltatok. Mások fáradoztak, s ti az ő munkájukba álltatok bele.

Jn 12,31-32 Ítélet van most a világon. Most vetik ki ennek a világnak a fejedelmét. Én meg, ha majd fölmagasztaltatom a földről, mindenkit magamhoz vonzok.

Kánoni elemzés (párhuzamok a Szentírás más könyveiben)

Kiv 24,1 Így szólt Mózeshez: „Menj fel az Úrhoz: te és Áron, továbbá Nadab és Abihu, meg hetvenen Izrael vénei közül. De már messze le kell borulnotok.”

Kiv 32,32 Mégis bocsásd meg vétkét... ha nem, akkor törölj ki engem a könyvedből, amelyet írtál.

Szám 11,16 Ekkor az Úr azt mondta Mózesnek: „Hozz ide nekem Izrael vénei közül hetven férfit, olyanokat, akikről tudod, hogy valóban a nép vénei és vezetői. Vidd magaddal őket a megnyilatkozás sátora elé, s álljanak melléd.”

1Sám 25,5 Elküldte hát hozzá tíz legényét. Azt mondta nekik: „MenjeteK föl Kármelbe, keressétek föl Nabalt és adjátok át üdvözlőmetem.”

Zsolt 91,13 Oroszlánok és kígyók között lépdelsz, oroszlánkölyköt és sárkányt tiporsz el.

Iz 4,3 Aki Sionból megmenekül és Jeruzsálemből életben marad: azt mind szentnek hívják majd, és följegyzik Jeruzsálemben az élők közé.

ApCsel 3,16 Mert hittel segítségül hívtuk a nevét, erőt öntött ebbe az emberbe, akit itt láttok és akit ismertek. A tőle való hit visszaadta neki épségét mindnyájatok szeme láttára.

ApCsel 13,51 Ők lerázták – ellenük bizonyságul – lábukról a port, és Ikóniumba mentek.

ApCsel 18,6 Ellenvetéseikre és káromlásaikra ruháját rázva azt kiáltotta: „VéreteK szálljon a fejetekre! Én ártatlan vagyok. Mostantól a pogányokhoz fordulok.”

Róm 16,20 A békesség Istene hamarosan összetiporja lábatok alatt a sátánt. A mi Urunk, Jézus Krisztus kegyelme legyen veleteK!

1Kor 9,4-14 Nincs jogunk az evéshez és iváshoz? Nincs jogunk ahhoz, hogy asszony nővért magunkkal vigyünk, mint a többi apostol és az Úr testvérei vagy Kéfás is teszi? Csak nekem és Barnabásnak nincs jogunk mentesülni a kétkezi munkától? Ki katonáskodik saját költségén? Ki ültet szőlőt, és nem eszik a terméséből? Ki legeltet nyáját, és nem issza a nyáj tejét? Talán csak emberi megfontolásból mondom ezeket, nem így nyilatkozik a törvény is? Hiszen Mózes törvényében ez áll: „Nyomtató ökörnek ne kösd be a száját!” Talán az ökörre van az Istennek gondja, s nem inkább értünk mondja ezt? Kétségtelenül értünk írták meg, hogy aki szánt, reménykedve szántson, s aki csépel, abban a reményben csépeljen, hogy részesedik a termésből. Ha lelki javakat vetettünk köztetek, nagy dolog az, hogy majd anyagi javaitokat aratjuk? Ha mások rendelkezhetnek veleteK, nekünk nincs több jogunk hozzá? De nem élünk jogunkkal, hanem elviselünk mindent, csak hogy gátat ne vessünk Krisztus evangéliumának. Nem tudjátok, hogy akik a templomban szolgálnak, a templomból is élnek, s akik az oltárnál szolgálnak, az oltárról részesednek? Éppen így rendelte az Úr is, hogy az evangélium hirdetői az evangéliumból éljenek.

1Kor 10,27 Ha meghív egy hitetlen, és el akartok menni, egyetek mindenből, amit feltálatnak, és ne csináljatok belőle lelkiismereti kérdést.

1Tessz 5,18 Adjatok hálát mindenért, mert Isten ezt kívánja mindnyájatoktól Krisztus Jézusban.

1Tim 5,18 Az Írás ugyanis ezt mondja: „Nyomtató ökörnek ne kösd be a száját!” Vagy: „Megérdemli a munkás a maga bérét.”

Zsid 12,23 az égben számon tartott elsőszülötteK ünnepi sokadalmához és gyülekezetéhez, mindnyájunk bírójához, Istenhez, a tökéletes igazak lelkeihez

1Pt 4,14 Boldogok vagytok, ha Krisztus nevéért szidnak benneteket, mert a dicsőség Lelke, vagyis Isten Lelke nyugszik rajtatok.

Jel 3,5 A győztest fehér ruhába öltöztetik. Nevét nem törölöm ki az élet könyvéből, hanem megvallom majd Atyám és angyalai előtt.

Jel 12,8-9 de nem tudtak ellenállni, s nem maradt számukra hely a mennyben. Levetették a nagy sárkányt, az ősi kígyót, aki maga az ördög, a sátán, aki tévútra vezeti az egész világot. A földre vetették, s vele együtt letaszították angyalait is.

Jel 20,12 Láttam, hogy trónja előtt állnak a halottak, kicsinyek és nagyok. Könyveket nyitottak ki. Kinyitottak egy másik könyvet is, az élet könyvét. A halottak fölött ítéleztek, ahogy a könyvekben fel volt jegyezve, a tetteik szerint.

2. MEDITATIO – ELMÉLKEDÉS

2.1. PATRISZTIKUS NÉZŐPONT

Alexandriai Szent Cirill: Isten már a próféták által tudtul adta, hogy az Evangélium üdvhozó hirdetése nem csak Izrael népét foglalja magába, hanem a többi nép seregletét is. Ezért nevezett ki Krisztus a tizenkét apostol után még további hetvenkettőt.

Nagy Szent Gergely: Jézus kettesével küldte el őket prédikálni, mert a szeretetnek két parancsolata van: a szeretet Isten felé és a felebarát felé. És ott nincs szeretet, ahol kettőnél kevesebben vannak. Anélkül hogy beszélne róla, ezzel arra tanít minket az Úr, hogy kinek felebarátja felé nincsen szeretete, annak az örömhír hirdetésének hivatalát se szabad vállalnia.

2.2. TANÍTÓHIVATALI NÉZŐPONT

2.2.1. KATOLIKUS EGYHÁZ KATEKIZMUSA

541. „Miután Jánost fogságba vetették, Jézus Galileába ment, hirdetvén Isten evangéliumát, és mondta: »Beteljesedett az idő és elközelgett az Isten országa; tartsatok bűnbánatot és higgyetek az evangéliumnak«, (Mk 1,14–15). „Hogy az Atya akaratát teljesítse, Krisztus megalapította a földön a mennyek országát.” Az Atya akarata pedig az, hogy „az embert isteni életben való részesedésre emeli”. Azáltal teszi ezt, hogy az embereket az Ő Fia, Jézus Krisztus körül összegyűjti. Ez az összegyűjtött közösség az Egyház, mely a földön Isten országának „csírája és kezdete”.

542. Krisztus az „Isten családjában” összegyűlt emberek közösségének a szívében van. Ő hívja maga köré őket ígéje által, az Isten országát kinyilvánító jelei és tanítványai elküldése által. Országának eljövételét elsősorban húsvétjának nagy misztériuma által valósítja meg: kereszthalála és föltámadása által: „Én pedig, ha majd magasba emelnek a földről, mindeneket magamhoz fogok vonzani” (Jn 12,32). Erre a Krisztussal való egységre minden ember meghívást kap.

543. Minden ember meghívás kap arra, hogy belépjen az Országba. Ez a messiási ország, melyet először Izrael fiainak hirdettek, minden nép embereinek szól. Aki be akar lépni az Országba, annak el kell fogadnia Jézus szavát.

„Az Úr ígéje ugyanis a földre vetett maghoz hasonlít: akik hittel hallgatják és Krisztus kicsiny nyájához számláltatnak, azok magát az Országot fogadták be; a mag azután saját erejéből csírázik és növekszik egészen az aratásig.”

544. Az ország a szegényeké és a kicsinyeké, vagyis azoké, akik alázatos szívvel elfogadták. Jézus küldetése az, hogy „örömhírt vigyen a szegényeknek” (Lk 4,18). Boldognak mondja őket, mert „övék a mennyek országa” (Mt 5,3); az Atya a „kicsinyeknek” akarta kinyilatkoztatni azt, ami rejtve marad a bölcsek és az okosok előtt. A jászoltól a kereszting Jézus megosztja életét a szegényekkel; ismeri az éhséget, a szomjúságot és a nélkülözést. Sőt, azonosítja magát minden szegénnyel, és az irántuk tanúsított tevékeny szeretetet teszi az országába belépés föltételéül.

545. Jézus az Istenország asztalához hívja a bűnösöket: „Nem az igazakat jöttem hívni, hanem a bűnösöket” (Mk 2,17). Megtérésre szólítja föl őket, ami nélkül nem lehet belépni az Országba. De szóval és tettel megmutatja nekik Atyja határtalan irgalmát irántuk, és a határtalan „örömet”, mely „az égben lesz egyetlen megtérő bűnös miatt” (Lk 15,7). E szeretet legfőbb bizonyága életének föláldozása „a bűnök bocsánatára” (Mt 26,28).

546. Jézus példabeszédek által – melyek tanításának jellegzetességei – hív arra, hogy belépünk az Országba. Általuk hív meg az Ország ünnepi lakomájára, ugyanakkor radikális döntést kíván: az Ország elnyeréséért az embernek mindent el kell ajándékoznia; a szavak nem elegendők, tettekre van szükség. A példabeszédek szinte tükröt tartanak az ember elé, melyben fölismerheti: sziklás talajként vagy jó földként fogadja-e be az ígét? Mit kezd a kapott talentumokkal? A példabeszédek lényegi magva Jézus és az Ország jelenléte a földön. Az embernek be kell lépnie az Országba, azaz Krisztus tanítványává kell lennie, hogy „megismerje a mennyek országának titkait” (Mt 13,11). A „kívülállóknak” (Mk 4,11) minden rejtve marad.

787. Jézus kezdettől fogva részt adott életéből a tanítványoknak; kinyilatkoztatta nekik az Ország misztériumát, küldetésében, örömeiben és szenvedéseiben részesítette őket. Jézus egy még bensőségebb kapcsolatról beszél közte és azok között, akik követik őt: „Maradjatok meg bennem, és én tibennetek (...) Én vagyok a szőlőtő, ti a szőlővesszők” (Jn 15,4–5). És meghirdet egy titokzatos, valóságos közösséget a saját teste és a mi testünk között: „Aki eszi az én testemet és issza az én véretem, bennem marad, és én őbenne” (Jn 6,56).

858. Jézust az Atya küldötte. Szolgálatának kezdetétől fogva „magához hívta azokat, akiket Ő maga akart (...). És megalkotta a Tizenkettőt, hogy vele legyenek, és hogy elküldje őket prédikálni” (Mk 3,13–14). Ettől kezdve ők az Ő „küldöttei” (a görög aposztoloi szó ezt jelenti). Ő bennük hajtja végre saját küldetését: „Miként engem küldött az Atya, én is küldelek titeket” (Jn 20,21). Szolgálatuk tehát az Ő küldetésének folytatása: „Aki titeket befogad, engem fogad be” – mondja Ő maga a Tizenkettőnek (Mt 10,40).

859. Jézus az Atyától kapott küldetéséhez társítja őket: miként „a Fiú semmit sem tehet önmagától” (Jn 5,19.30), hanem mindent az Atyától kap, aki Őt küldte, úgy azok, akiket Jézus küld, semmit sem tehetnek Nélküle, akitől a missziós parancsot és a teljesítéséhez szükséges hatalmat kapják. Krisztus apostolai tehát tudják, hogy Isten tette őket alkalmassá arra, hogy „az új Szövetség szolgái” (2Kor 3,6), „Isten szolgái” (2Kor 6,4) legyenek, „Krisztus követségében” (2Kor 5,20) járjanak el mint „Krisztus szolgái és Isten misztériumainak gondnokai” (1Kor 4,1).

2122. „A kiszolgáltató az illetékes hatóságtól megszabott adományokon kívül a szentségek kiszolgáltatásáért semmit ne kérjen, és mindig ügyeljen, nehogy a szegények szegénységük miatt nélkülözzék a szentségi segítséget.” Az illetékes hatóság állapítja meg e „föjlajánlások” mértékét annak az elvnek megfelelően, hogy a keresztyén népnek hozzá kell járulnia az Egyház szolgáinak létfenntartásához. „Méltó a munkás a maga bérére” (Mt 10,10).

2816. Az Újszövetségben a „baszileia” szót lehet fordítani „királyság” (elvont fogalom), „ország” (konkrét fogalom) vagy „uralkodás” (cselekvés fogalma) értelemben. Számunkra elsősorban Isten országát jelenti/Isten országa előbb van, mint mi. A megtestesült Igében elközelgett, az egész evangélium hirdette, Krisztus halálában és föltámadásában eljött. Az utolsó vacsora óta Isten országa az Eucharishtiában is eljön, jelen van közöttünk. El fog jönni dicsőségben, amikor Krisztus visszaadja azt Atyjának.

„De lehet maga Krisztus is Isten országa, akinek eljövetelére naponta vágyódunk, és óhajtjuk, hogy gyorsan mutakozzék meg. Mivel Ő a mi föltámadásunk, hiszen föltámadunk Őbenne, Őt magát is tekinthetjük Isten országának, mivel uralkodni fogunk Őbenne.”

2817. Ez a „Marana tha” kérés a Lélek és a Menyasszony kiáltása: „Jöjj el, Úr Jézus!”

„Ha nem is állna ott az imádság elején az ország eljövetelének kérése, a későbbiek során kimondanánk, mert reményünk tárgya felé sietünk. Az oltár alatt türelmetlenül kiáltják a vértanú lelkek az Úrnak: »Meddig nem állsz bosszút vérünkért, Urunk, a föld lakóin?« (Jel 6,10). A világ végén ugyanis megtörténik a bosszúállás értük. Sőt, milyen gyorsan lehet, Urunk, jöjjön el a te országod!”

2818. Az Úr imájában elsősorban Isten országának végső, Krisztus visszatérésével történő eljöveteléről van szó. De ez a vágy az Egyházat nem téríti el küldetésétől e világban, sőt még inkább kötelezi. Pünkösöd óta ugyanis az ország eljövetele az Úr Lelkének a műve, „aki Krisztus művét folytatja a világban és minden megszentelést teljessé” tesz.

2819. „Isten országa (...) igazságosság, béke és öröm a Szentlélekben” (Róm 14,17). A végső idők, melyekben élünk, a Szentlélek kiáradásának ideje. Ezért folyik a végső harc a „test” és a Lélek között.

„A tiszta lélek mondhatja bizalommal: »Jöjjön el a te országod«. Aki ugyanis meghallotta Pált, aki mondta: »Ne uralkodjék tehát a bűn halandó testetekben!« (Róm 6,12), és cselekedetben, gondolatban és beszédben megtisztult, az mondhatja Istennek: »Jöjjön el a te országod!«,

2820. A Lélek szerint ítélve meg a dolgokat a keresztényeknek különbséget kell tenniük Isten országa növekedése valamint a kultúra és a társadalom – melyben élnek – haladása között. E különbségtétel nem szétválasztás. Az ember örök életre szóló meghívása nem elnyomja, hanem megerősíti köteleességét, hogy a Teremtőtől kapott erővel és eszközökkel az igazságosságért és a békéért éljen ebben a világban.

2821. E kérést támogatja Jézus imádsága – mely az Eucharishtiában jelen van és hatékony –, és benne nyer meghallgatást; gyümölcsét a boldogságok szerinti új életben termi meg.

555. Jézus egy pillanatra megmutatta isteni dicsőségét, megerősítvén így Péter hitvallását. Azt is megmutatja: Jeruzsálemben el kell szenvednie a kereszten a halált, hogy bemehessen „dicsőségébe” (Lk 24,26). Mózes és Illés hegyen látták Isten dicsőségét; a Törvény és a Próféták megjövendölték a Messiás szenvedéseit. Jézus szenvedése az Atya akarata; a Fiú Isten szolgájaként cselekszik; a felhő a Szentlélek jelenlétének jele: „Az egész Szentháromság megjelent: az Atya a hangban, a Fiú az emberben, a Szentlélek a fényes felhőben”:

„Te színedben elváltotál a hegyen, s amennyire képesek voltak rá, tanítványaid látták dicsőségedet, Krisztus Istenünk, hogy ha majd keresztre feszítve látnak, megértsék, hogy szenvedésed önkéntes volt; és hirdessék a világnak, hogy Te valóban az Atya ragyogása vagy.”

1816. Krisztus tanítványának nemcsak őriznie kell a hitet és belőle kell élnie, hanem meg is kell vallania, bizonyossággal kell róla tanúságot tennie és terjesztenie kell: „mindenkinek készen kell lennie arra, hogy megvallja Krisztust az emberek előtt, és Őt az Egyház történelméből soha nem hiányzó üldözések közepette kövesse a keresztúton”. A hit szolgálata és a róla való tanúskodás szükségesek az üdvösséghez: „Aki megvall engem az emberek előtt, én is megvallom majd mennyei Atyám előtt. De aki megtagad az emberek előtt, azt én is megtagadom mennyei Atyám előtt.” (Mt 10,32–33)

2015. A tökéletesség útja a kereszten át vezet. Nincs életszentség lemondás és lelki harc nélkül. A lelki fejlődés magával hozza az aszkézist és az önmegtagadást, melyek fokozatosan elvezetnek oda, hogy a lélek a boldogságok békéjében és örömében él:

„Aki valahonnan elindult és fölfelé tart, soha meg nem áll, és a kezdet önmagában nem válik tökéletessé a nála nagyobb dolgoktól. A fölfelé menő vágya ugyanis soha nem áll meg azoknál, amiket már ismer.”

2.2.2. PÁPAI GONDOLATOK

SZENT VI. PÁL PÁPA EVANGELII NUNTIANDI KEZDETŰ APOSTOLI BUZDÍTÁSA

Az Egyház nem választható el Krisztustól

16. Szoros kapcsolat áll tehát fenn Krisztus, az Egyház és az evangelizáció között. Most, az „Egyház korszakában”, az ő feladata az evangelizáció. Nem lehet az evangéliumot az Egyház nélkül hirdetni, még kevésbé az Egyház ellen.

Nem árt ezt a tényt emlékezetbe idézni. Akadnak ugyanis korunkban sajnos olyanok, akik föltételezhetően jó szándékkal, de mégis tévesen azt mondják, hogy ők szeretik

Krisztust, de az egyházat nem. Hogy ez a szembeállítás mennyire képtelen, kitűnik az evangélium szavaiból: „Aki titeket megvet, engem vet meg” (Lk 10,16). Hogyan is lehetne szeretni Krisztust, ha valaki nem szereti az Egyházat? A Krisztusról írt legszebb tanúságtételek egyike Szent Pálé: „Krisztus szerette Egyházát és föláldozta magát érte” (Ef 5,25).

SZENT II. JÁNOS PÁL PÁPA LABOREM EXERCENS KEZDETŰ ENCIKLIKÁJA

Szent Pál tanítása

117. Krisztusnak a munkára vonatkozó tanítása, amely saját Názáretben töltött életének példájára alapszik, nagyon élénken visszhangzik Pál Apostol tanításában. Pál azzal dicsekedett, hogy neki mestersége van (valószínűleg sátrakat készített; vö. ApCsel 18,3), és így apostolként is meg tudta keresni a maga kenyerét: „Éjjel és nappal fáradsággal és erőfeszítéssel dolgoztunk, hogy közületek senkinek ne legyünk terhére.” Innen fakadnak intelmei a munka témakörében, melyeknek buzdítás és parancs természete van: „az ilyeneknek... megparancsoljuk, buzdítván őket az Úr Jézus Krisztusban, hogy békességben dolgozva egyék a kenyerüket” – írja a tesszalonikaiaknak. Ugyanis kihangsúlyozva, hogy „egyesek” rendetlenül minden munka nélkül élnek, az Apostol bizonytalankodás nélkül kimondja: „Aki nem akar dolgozni, ne is egyék.” Egy másik helyen ellenben így bátorít: „Bármit tesztek, szívből tegyétek, mintha az Úrnak, és nem az embereknek tennétek, tudván, hogy milyen jutalmat fogtok kapni az Úrtól örökségül.” Mint látjuk, a nemzetek Apostola tanításának sarkponti jelentősége van az emberi munka erkölcsisége és lelkesége számára. E tanítás jelentős kiegészítése a munka nagy Evangéliumának, amelyet Krisztus életében, példabeszédeiben és abban találunk meg, hogy Jézus „cselekedett és tanított”, s ezt az evangéliumot írásba is foglalták.

FERENC PÁPA EVANGELII GAUDIUM KEZDETŰ APOSTOLI BUZDÍTÁSA

21. Az evangélium öröme, mely betölti a tanítványok közösségének életét, missziós öröm. Ezt tapasztalja a hetvenkét tanítvány, akik örömmel telve térnek vissza küldetésükből (vö. Lk 10,17). Ezt éli át Jézus, aki örömtől ujjong a Szentlélekben, és dicséri az Atyát, mert kinyilatkoztatása eljut a szegényekhez és a legkisebbekhez (vö. Lk 10,21). Ezt érzi csodálattal eltelve azok, akik pünkösdkor „mind a saját nyelvükön” (ApCsel 2,6) hallva az apostolok igehirdetését, elsőként tértek meg. Ez az öröm annak a jele, hogy meghirdették az evangéliumot, és az kezd gyümölcsöt teremni. De mindig jellemzője a kivonulás és az ajándék, az önmagából való kilépés, az úton lét és a mindig újrakezdett magvetés dinamikája. Az Úr azt mondja: „Menjünk máshová, a szomszédos helységekre, hogy ott is hirdessem az evangéliumot, hiszen azért jöttem ki!” (Mk 1,38). Amikor a magot valahol elvetette, nem marad ott tovább, hogy jobban megmagyarázza, vagy, hogy újabb jeleket adjon: a Lélek arra vezeti, hogy induljon tovább más falvakba.

FERENC PÁPA ÜZENETE A HIVATÁSOK 52. VILÁGNAPJÁRA

(...) Kedves testvéreim, ez a szabadító „kivonulás” Krisztus és a testvérek felé egyben az az út is, amelyen teljes mértékben megérthetjük az embert, és amely lehetővé teszi az ember és a társadalom fejlődését. Az Úr hívásának meghallása és elfogadása nem intim

magánügy, amelyet összekeverhetnénk a pillanatnyi érzelmekkel, hanem konkrét, valóságos és teljes elköteleződés, amely átfogja egész életünket és azt Isten országa építésének szolgálatába állítja itt a földön. Ezért a keresztyén hivatás, amely az Atya szívének szemlélésében gyökerezik, ugyanakkor testvéreink, különösen a legszegényebbek szabadságáért való tevékeny szolidaritásra indít minket. Jézus tanítványának ki van tárva a szíve a határtalan horizontra, és az Úrral való bensőséges kapcsolata soha nem menekülés az életből és a világtól, hanem éppen ellenkezőleg „lényegében, mint missziós közösség mutatkozik meg” (Evangelii gaudium apostoli buzdítás, 23).

A kivonulásnak ez a dinamikája, amely az Isten és az emberek felé vezet minket, életünket örömmel és értelemmel tölti meg. Ezt szeretném főként a fiatalabbaknak elmondani, akik koruknál fogva és az előttük feltáruló jövőkép miatt képesek készségesnek és nagylelkűnek mutatkozni. Olykor az ismeretlen, a jövővel kapcsolatos aggodalmak és a mindennapok bizonytalansága azzal fenyegetnek, hogy megbénítják lendületüket, gúzsba kötik álmaikat, s egészen odáig jutnak, hogy azt gondolják: nem érdemes elköteleződni, és hogy a keresztyén hit Istene korlátozza a szabadságukat. Ezzel szemben, kedves fiatalok, ne legyen bennetek félelem aziránt, hogy kilépjetek önmagatokból és útra keljete! Az Evangélium az az Ige, amely felszabadítja, átalakítja és szebbé teszi az életünket. Milyen szép is engedni, hogy meglepjen Isten hívása, befogadni az Ő Igéjét, életeteket Jézus nyomában járni, az isteni misztérium imádásában és a felebarátok iránti nagylelkű odaadottságban! Életetek ezáltal napról napra gazdagabb és örömtelibb lesz!

Szűz Mária, minden hivatás példaképe, nem félt kimondani „igen”-jét az Úr hívására. Ő kísér és vezet bennünket. Mária a hit nagylelkű bátorságával énekelte meg azt az örömet, hogy kilépett önmagából és rábízta életének terveit az Istenre. Hozzá fordulunk, hogy teljesen nyitottak legyünk arra a tervre, amelyet Isten mindannyiunknak egyenként készített; hogy növekedjen bennünk a vágy a kivonulásra, és hogy sietve elinduljunk a többi ember felé (vö. Lk 1,39). Szűz Mária védelmezzon bennünket és járjon közben mindnyájunkért.

2.3. LITURGIKUS NÉZŐPONT

2.3.1. AZ EVANGÉLIUMI SZAKASZ KAPCSOLÓDÁSI PONTJAI A SZENTMISE SZERTARTÁSÁNAK EGYÉB SZÖVEGEIVEL

A mai *evangéliumi szakaszban* (hosszabb forma: Lk 10,1-12.17-20; rövidebb forma: Lk 10,1- 9) az Úr az evangélium hirdetésével bízta meg a hetvenkét tanítványt. Ez az örömhír jelenik meg a *kezdőénekekben* (Zsolt 47,10-11): „Jóságodról elmélkedünk, Istenünk, templomod belsejében.”; a *kezdő könyörgésben*: „Istenünk, te szent Fiad megaláztatása által fölemelted az elesett emberiséget.”; az *olvasmányban* (Iz 66,10-14c): „Örülj, Jeruzsálem, s ujjongjatok ti is mind, akik szeretitek! Örüljete és vigadjatok, akik gyászoltatok miatta! (...) Amint az anya vigasztalja gyermekét, úgy vigasztallak én is titeket.”; a *válaszos zsoltárban* (Zsolt 65,1-3a.4-5.6-7a.16 és 20): „Jöjjetek, és lássátok Isten műveit, csodálatos, amit az emberekért végbe vitt” és az *áldozási énekekben* is: „Ízleljétek és lássátok, mily édes az Úr, boldog az az ember, aki benne bíz” (Zsolt 33,9); „Gyertek hozzám mindnyájan, akik elfáradtatok s akik terhet hordoztok, én

megkönnyítlek titeket – mondja az Úr” (Mt 11,28). Mindennek az örömnél a forrása Jézus Krisztus, aki minden emberért meghalt a kereszten, hogy mindenki számára elhozza az üdvösség és a mennyország ajándékát. Jézusban elérkezett az Isten országa, ahogy a *szentlecke* (Gal 6,14-18) és az *evangéliumi szakasz* (Lk 10,1-12.17-20) is tanítja: „Testvéreim! Nem akarok mással dicsekedni, mint a mi Urunk, Jézus Krisztus keresztyével.”; „Elérkezett hozzátok az Isten országa!” Ennek a béke- és örömhírnél a hirdetésére bátorít Pál apostol az *alleluja versben* (Kol 3,15-16): „Szívetekben uralkodjék Krisztus békéje, Krisztus tanítása töltsön el titeket gazdagon!” és Jézus az *evangéliumban* (Lk 10,1-12.17-20): „Ha betértek egy házba, először is ezt mondjátok: Békesség e háznak! Ha békesség fia lakik ott, rászáll a ti békességetek, ha nem, visszaszáll rátok.”

2.3.2. LITURGIKUS ÉNEKEK

Befogadtuk, Isten (677)

http://nepenektar.hu/idoszak/evkozi_ido/liturgia/214/intr/801/befogadtuk-isten-suscepimus

Légy nékem oltalmazó Istenem (614)

http://nepenektar.hu/idoszak/evkozi_ido/liturgia/214/gr/802/legy-nekem-oltalmazo-istenem-esto-mihi-1

Ízleljétek és lássátok (598)

http://nepenektar.hu/idoszak/evkozi_ido/liturgia/214/comm/696/izleljetek-es-lassatok-gustate-et-videte

GITÁROS ÉNEKEK

Ízleld és lásd

<https://www.youtube.com/watch?v=oVYKj9EzrPI>

2.4. PEDAGÓGIAI NÉZŐPONT

2.4.1. EVANGÉLIUM TÉMÁJÁT FELDOLGOZÓ IRODALMI MŰVEK

Gerzsenyi Sándor: A legnagyobb család

Ismertem egy kínzott embert.
Árva volt szegény.
Evezőjét vesztett bárka
a lét tengerén.

Édesanya nem ölelte,
Nem féltette őt.
Apai szív nem sugárzott
Szívébe erőt.

Úzött vadként kóborolt, mint
Egy halálra szánt,
Míg egy csöndes estelen egy
Ház előtt megállt.

Apró otthon ablakából
Ének hangja szólt,
Megragadta ott az úton
Búsan baktatót.

Majd behívta és bevonta.
Félve engedett.
Ige mellett volt együtt egy
Kis gyülekezet.

Fájó szívét megragadta
Isten szent szava.
Üdvösségben részesült ott
Akkor éjszaka.

És ki addig hontalan volt,
Otthonra talált.
Anyja helyett anyát kapott,
Testvért és apát.

Mert család az Úrnak népe,
Szent és drága nép:
Földre szállott szép mennyország,
Üdvös menedék!

Gerő Sándor: A szavak értéke

A szavak: szappanbuborékok,
üveggyöngyök, kövek, göröngyök,
vagy csillogó arany ékszerek,
gyógybalzsam, zene, drágagyöngyök,
sötétben villanó fényjelek...
Bármivé válik a beszédünk
azt a lelkünk határozza meg.

Hogy szavam legyen hív üzenet,
mely célhoz segít tévelygőket,
lélek, mely gyógyít, elevenít,
megtört kenyér az éhezőknek,
győztes erő démonok felett, -
mennyből érkező tűz, Szentlélek
tisztítsd meg, s gyújtsd lángra lelkemet!

Ezt is megmentem!

Egy turista a tengerparton sétált napkeltekor. Ahogy ment, egy férfit pillantott meg a távolban. Közelebb érve hozzá, felismerte az egyik helyi lakost, aki szaporán lehajolt, fölvetett valamit a földről, és bedobta azt a vízbe. Újra és újra lehajolt, felvetett valamit és bedobta a tengerbe...

Amikor a turista közelebb ért, azt látta, hogy a férfi minden lehajlásakor kivesz egy tengeri csillagot a homokból, amit a víz kisodort a partra, majd visszadobja a tengerbe.

A turista igencsak meglepődött. Odament a helyi emberhez és szólt:

– Jó reggelt barátom. Nagyon kíváncsi vagyok arra, hogy mit csinál?

– Ezeket a csillagokat dobálom vissza a vízbe. Tudja, túl alacsony volt a dagály, és a víz kimosta őket a partra. Ha nem dobom őket vissza, kiszáradnak itt, és az oxigénhiány miatt elpusztulnak.

– Értem – válaszolt a turista. De ezen a parton több ezer csillag van! Lehetetlen, hogy mindegyiket visszadobja. Egyszerűen, rengeteg van belőlük. Nem gondolja, hogy valószínűleg ugyanez történik több száz kilométeren keresztül ezen a parton? Nem látja, hogy nem tud segíteni mindegyiken?!

A helyi lakos csak elmosolyodott, lehajolt, fölemelt egy újabb csillagot, és amikor a tengerbe dobta, azt mondta:

– De ezen az egyen tudok segíteni!

2.5. KÉRDÉSEK AZ EVANGÉLIUMHOZ

– Felismerem-e a mindennapjaimban azokat a helyzeteket, amikor Jézus tanítványaként beszélek, cselekszem, döntök?

– Hogyan veszek részt konkrétan az örömhír hirdetésében?

3. ORATIO – IMÁDSÁG

A szentmise első könyörgése

Istenünk, te szent Fiad megaláztatása által fölemelted az elesett emberiséget. Adj szent örömet nekünk, akiket kiragadtál a bűn szolgaságából, és fogadj be egykor az örök boldogságba. A mi Urunk, Jézus Krisztus, a te Fiad által, aki veled él és uralkodik a Szentlélekkel egységben, Isten mindörökkön örökké. Ámen.

Imádság

Mennyei Atyám, Jézus nevében kérlek, küldd el Szentlelkedet, hogy az evangéliumról bátran és örömmel tudjak magam is tanúságot tenni! Ámen.

Ima a papi hivatásokért

Istenünk, te pásztorok által kívánsz gondoskodni népedről. Áraszd ki egyházmegyénkben a bátorság és a buzgóság Szentlelkét. Ne engedd, hogy híveid, akiket megváltottál és üdvözíteni akarsz, nélkülözzék szentségeid vigaszát. Tieid vagyunk és tieid akarunk maradni. Támassz családjainkból férfiakat, akik állhatatosak és szelídek az oltár szolgálatában és evangéliumod hirdetésében. Nézz sok ifjú szemébe, hívd őket, hogy kövessék szent Fiadat! Add, hogy egyházmegyénkben kegyelmednek kiosztói számban gyarapodjanak, és szeretettedben mindig kitartsanak. Istenünk, bízunk gondviselő jóságodban és irgalmadban. Ámen.

4. CONTEMPLATIO – SZEMLÉLŐDÉS

A szív bőségéből beszél a száj (Lk 6,39–45)

(Forrás: Cathopic)

5. CONDIVISIO – MEGOSZTÁS

Örömhír megfogalmazása: Nekem ebben a szakaszban az az örömhírem, hogy...

- Jézus engem is hív és küld, hogy hirdessem az örömhírt.
- Az én nevem is fel van írva a mennyben. Vagyis az Úr engem is hazavár a mennyországba!

6. ACTIO – TETTEKRE VÁLTÁS

Tanúságtétel megfogalmazása: Az evangéliumi szakasz arra ösztönöz, hogy...

- Merjek Isten jóságának és szeretetének jele lenni a világban!
- Ne feledjem el, hogy Jézus nevében járok. Az Úr küldöttje vagyok, tehát ennek megfelelően kell élnem!

IMPRESSZUM

A *Lectio divina segédanyagok*, amiknek felépítése a *lectio divina* módszer felosztását követi, segítik az evangéliumi szakasz imádságos elmélyítését.

Lectio divina segédanyag, Évközi 14. vasárnap („C” év)
Borítófotó © Cathopic

A Biblia szövegének fordításait a következő forrásokból vettük át:

- liturgikus szöveg: igenaptar.katolikus.hu (utolsó letöltés 2020. szeptember 18.)
- a görög szöveget az SBLGNT (utolsó letöltés 2020. május 11.)
- latin fordítás: Vatikán online archívuma (utolsó letöltés 2020. május 14.)
- további magyar fordítások: szentiras.hu (utolsó letöltés 2020. május 12.)

Az egyházatyák gondolatait a Catena Aurea német nyelvű kiadvány alapján Asztalos Livia fordította.

Katolikus Egyház Katekizmusa: archiv.katolikus.hu/kek (utolsó letöltés 2020. május 15.)

Pápai gondolatok: regi.katolikus.hu (utolsó letöltés 2020. szeptember 14.)

Gerzsenyi Sándor: A legnagyobb család – <https://www.istenesversek.hu/gerzsenyi-sandor-a-legnagyobb-csalad>

Gerő Sándor: A szavak értéke – http://jonas.magveto.sk/menu-bal/keresztvenversekgyujtemenye/keresztvenversekgyujtemenye/Gero_Sandor.htm

Ezt is megmentem – <https://sikerkulcs.com/ezt-is-megmentem>

A *Lectio divina segédanyag* összeállításában a *lectio divina* munkacsoport működött közre, melynek vezetője Nyúl Viktor, egykori és jelenlegi tagjai pedig: Asztalos Gábor Tamás, Asztalos Livia, Csonka Laura, Endrédi Melinda, Geiszelhardt Sára, Görföl Tibor, Grász-Szily Boglárka, Haász Rebeka Anna, Fazekas Zsófia, Hegyi László, Járai Ferenc, Máté Mária Magdolna Teréz nővér, Mohay Réka, Molnár Dzszenifer, Nyúlné Révfalvi Ildikó, Paal Ágnes, Rácz Dávid, Rácz Édua Anna, Roszkopf Rita, Sárszegi Judit, Szabóné Nagy Katalin, Vermes Nikolett, Zimonyi Géza.

Ezen kiadvány tartalma szerzői jogi védelem alatt áll. A szerzői jogok tulajdonosai a fentebb említett esetekben az ott megjelölt jogtulajdonosok, külön meg nem jelölt esetekben a Pécsi Egyházmegye. Hitbuzgalmi és lelkipásztori célra a kiadvány anyaga szabadon felhasználható.

Kiadja a Pécsi Egyházmegye, 2022

7621 Pécs, Dóm tér 2.

E-levelcím: lectio.divina@pecs.egyhazmegye.hu

Honlap: lectiodivina.hu